antifa★n.ionias

Οκτώβρης 2015
04

σκέψεις για προλεταριακή χρήση από αντιφασιστική σκοπιά

EDITORIAL

Από πού να ξεκινήσει κανείς να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους καταλήξαμε στη δημιουργία αυτού του εντύπου;

Ένας λόγος σίγουρα είναι πως ό,τι έχουμε να πούμε δεν θα το βρούμε σε κανένα θεσμικό και αστικό μηχανισμό αναπαραγωγής ιδεολογίας και ειδήσεων. Καμία τηλεόραση, καμία εφημερίδα, κανένας «πνευματικός σαλτιμπάγκος» και κανένα μέσο μαζικής εξαπάτησης δεν θα αναδείξει ποτέ τίποτα διαφορετικό από τις κυρίαρχες αφηγήσεις, τις αφηγήσεις των αφεντικών μας.

Ένας άλλος λόγος οπωσδήποτε είναι η ανάγκη να εκφράσουμε τα αυτονόητα σε μια εποχή προμελετημένης διανοητικής φτώχειας και ανυπαρξίας εκείνων των τρόπων αντίληψης της πραγματικότητας που θα μας εμπόδιζαν να «πέφτουμε-από-τα-σύννεφα-κάθε-εβδομάδα». Ότι δηλαδή, φασισμός δεν είναι ούτε αυτό που μάθαμε στο σχολείο, ούτε αυτό που μας είπε ο τάδε ακαδημαϊκός ή ο δείνα πρεφαδόρος του καφενείου. Δεν είναι αυτό που γράφουν τα περισσότερα βιβλία ιστορίας ούτε αυτό που μας λένε «φωστήρες» των δημοσιογραφικών πάνελ και των social media. Είναι κάτι πιο μεγάλο, πιο σκοτεινό, πιο τερατώδες, η σβάστικα είναι μόνο ένα μέρος του και είναι επιτηδευμένα αποκρυμμένο.

Ακόμα ένας λόγος είναι τα συναισθήματα απύθμενης σιχαμάρας που αισθανόμαστε κάθε φορά που ακούμε για συσπείρωση του εθνικού κορμού, για εθνική συμφιλίωση και συστράτευση εργατών και αφεντικών κάτω από σημαίες έθνους-κράτους. Συναισθήματα που επεκτείνονται από τους ασπόνδυλους χαμένους κρίκους της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους με στοχάδια στο κούτελο μέχρι κάθε αριστερο-ορθοδοξο-πατριώτη και επίδοξο διαχειριστή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Κυρίως όμως, ο λόγος που δημιουργήσαμε αυτό το έντυπο είναι η αναπόδραστη αναγκαιότητα να ζούμε και να αγωνιζόμαστε όπως αρμόζει σε κάθε κομμάτι της τάξης μας και η ανάπτυξη εργαλείων κατάλληλων για αυτή τη δουλειά. Ενάντια στα σχέδια που έχουν τα αφεντικά (μικρά και μεγάλα, αριστερά και δεξιά) και το κράτος τους για μας. Ενάντια στη βίαιη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας μας της ζωής μέχρι και το όριο της εξόντωσης, καθώς και στην μπατσοστρατιωτική διαχείριση αυτής. Διεκδικώντας κάθε μέρα τους χώρους και τους χρόνους μας μέσα στη μητρόπολη και το κοινωνικό εργοστάσιο. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας, μακριά από λογικές ανάθεσης, αρχηγών και κρατικών θεσμών.

μια έκδοση του antifa neas ionias
για ηλεκτρονική επικοινωνία antifan.ionias@espiv.net
https://antifaneasiwnias.wordpress.com/

Πάλι εκλογές;

Οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικές καταστάσεις είναι επιτηδευμένη
Χ: Χρήστος, Μ: Μαρία, Φ.Κ.Ε.: Φασιστό-καρπαζό-εισπράκτορας

Χ: Τι φάση δηλαδή, κάθε λίγο και λιγάκι θα κάνουμε εκλογές; Λες και αλλάζει τίποτα.

Μ: Κοίτα έχεις ένα δίκιο, προφανώς δεν αλλάζει ποτέ τίποτα ουσιαστικό με εκλογές, αλλά το μεγαλύτερο πρόβλημα στην ιστορία αυτή είναι η σχέση που έχει ο καθένας με τα κοινά.

Χ: Τι εννοείς;

Μ: Τι να εννοώ; Από τα πενταμελή-δεκαπενταμελή που ψηφίζουμε κάθε χρόνο μέχρι την "αυθεντία" των καθηγητάδων μας, η ουσία είναι μία: να διαλέγουμε μια στο τόσο κάποιους λίγους που θα τρέχουν να λύσουν από εμάς για εμάς δικά μας προβλήματα. Λες και είναι τόσο δύσκολο να παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας και χρειαζόμαστε διαμεσολάβηση και αντιπροσώπευση.

Φ.Κ.Ε.: Τι χαζομάρες είναι αυτές; Πώς θα συνεννοούμαστε μεταξύ μας τόσα άτομα; Θα γίνεται χαμός.

Μ: Κοίτα, πολλά πράγματα λειτουργούν έτσι και κάπως καταφέρνουν και συντονίζονται. Τώρα αν εσύ είσαι πίθηκος....

Χ: Σε αυτό που λες δεν έχεις άδικο. Όλο μας λένε πως το σχολείο είναι μια μικρογραφία της κοινωνίας. Όπως ο κάθε "πολίτης" έχει εκπαιδευτεί να είναι πειθαρχημένος και η μοναδική σχέση που έχει με τα κοινά να είναι μέσα από τις εκλογές, έτσι αντίστοιχα βλέπω να γίνεται και με εμάς. Και πώς θα μπορούσε διαφορετικά άλλωστε αφού αύριο-μεθαύριο θα είμαστε κι εμείς "πολίτες".

Μ: Αυτό ακριβώς! Μας συνηθίζουν από το σχολείο στη διαμεσολάβηση, στο να είμαστε "απολιτίκ", ποια πράγματα να συζητάμε και πώς, και πάντα να περιμένουμε κάποιον να μας πει τι πρέπει να κάνουμε. Λες και είναι τόσο παράλογο ή αφύσικο για κάθε ζήτημα που μας απασχολεί να μαζευόμαστε, να το συζητάμε, να κάνουμε κάτι στην τελική και με τρόπο που θα διαλέξουμε εμείς για εμάς. Βασικά αυτό που καταφέρνουν είναι να μας πείθουν από μικρή ηλικία πως το να οργανώνεται κάποιος έτσι είναι κάτι αστείο, γραφικό κι αδύνατο.

Χ: Θα γίνουμε κι εμείς δηλαδή ζόμπι που θα είναι σπίτι-δουλειά και στην τσίτα όλη τη μέρα και για τα προβλήματα τους θα φταίνε γερμανοί, μετανάστες και λαμόγια και το μόνο πράγμα που θα κάνουν όλη τη μέρα είναι να γκρινιάζουν; Άντε να πετάνε κι ένα ψηφαλάκι εδώ κι εκεί όποτε τους λέει η τηλεόραση πως ήρθαν εκλογές κι όλο το υπόλοιπο χρονικό διάστημα να μην κάνουν τίποτα;

Φ.Κ.Ε.: Ώπα ρε παιδιά, ναι καλά όλα αυτά, αλλά σε λίγο εσείς θα μας πείτε πως αυτή η κατάσταση υπάρχει επίτηδες!

Χ:-....
Μ:-....

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Η αναπληρώτρια υπουργός παιδείας της άθεης και κομμουνιστικής κυβέρνησης του σύριζα, Σία Αναγνωστοπούλου, πρότεινε την απλοποίηση της διαδικασίας απαλλαγής από το μάθημα των θρησκευτικών. Η εκκλησία Α.Ε. που μέχρι τότε ήταν εξαφανισμένη και ασχολιόταν με τις μπίζνες της, αντέδρασε έντονα (μιας και αισθάνθηκε προδομένη που είχε δώσει προεκλογικά τις ευλογίες της στον Αλέξη). Την επόμενη μέρα η υπουργός τα μάζεψε. Για όσους ανησυχούν, η πρωινή προσευχή παραμένει στη θέση της.

Βόμβες μολότοφ εναντίον οικογενειών Σύρων μεταναστών που έχουν κατασκηνώσει σε πάρκα της πόλης, έριξαν δύο ανήλικοι 17 και 19 ετών στη Μυτιλήνη. Φαίνεται ότι τα δύο φασιστάκια δεν πρόλαβαν να ανοίξουν μαγαζί να τα οικονομήσουν από την ‘‘φιλοξενία’’ στους μετανάστες. Πιθανότατα να καταφέρουν στο μέλλον να κάνουν τίποτα δουλειές στη ‘‘νύχτα’’ ή να ξαφρίζουν ναυαγισμένους μετανάστες ως λιμενόμπατσοι.

«Haddad 1» ονομάζεται το υπό σημαία Βολιβίας φορτηγό πλοίο που εμφανίζεται να ανήκει σε εταιρεία με έδρα την Ακτή Μιαούλη στον Πειραιά στο εσωτερικό του οποίου βρέθηκαν 491.950 σφαίρες διαμετρήματος 9 χιλιοστών και περίπου 5.000 αστυνομικού τύπου καραμπίνες. Εκτελούσε δρομολόγιο από το λιμάνι Oktyabrsk της Ουκρανίας προς τα λιμάνια της Συρίας, Tartus, Al Ladaqiyah και Baniyas και οποιαδήποτε σχέση με έλληνες εφοπλιστές θα πρέπει να αποκλειστεί αφού για όλα φταίνε οι αμερικάνοι…

Μάχες σώμα με σώμα στο λιμάνι της Μυτιλήνης αλλά και στον καταυλισμό του Καρά Τεπέ σημειώθηκαν την Κυριακή 6/9/2015, ανάμεσα στις ειδικές δυνάμεις της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος και κυρίως Αφγανών μεταναστών και Αράβων προσφύγων, σύμφωνα με πληροφορίες του ΑΠΕ-ΜΠΕ. Το σκηνικό συγκρούσεων μεταφέρθηκε στον καταυλισμό του Καρά Τεπέ, όταν και ξεκίνησε η καταγραφή των Σύρων προσφύγων και όπου τραυματίσθηκαν τρεις μετανάστες. Πολλοί ακόμα τραυματίες κυρίως γυναίκες και παιδιά με αναπνευστικά προβλήματα από το συνωστισμό στο λιμάνι μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο. Λέτε η αφιλοκερδής ‘‘φιλοξενία’’ συνήθως να πηγαίνει πακέτο με την στρατιωτική διαχείριση ;

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

«Λόγω της γήρανσης του πληθυσμού, η Γερμανία χρειάζεται επιπλέον εργατική δύναμη, προκειμένου να διατηρήσει την ευημερία της. Η μετανάστευση προσφέρει μια ευκαιρία. Και αυτή θα είναι τόσο μεγάλη, όσο επιτυχώς καταφέρουμε οι άνθρωποι που θα μείνουν εδώ να ενταχθούν στην κοινωνία και στην οικονομία», δηλώνει στην Sueddeutsche Zeitung. ο κ. Βάιντμαν πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας της Γερμανίας. Τονίζει ότι «όλο αυτό το φθηνό χρήμα δεν μπορεί να δημιουργήσει βιώσιμη ανάπτυξη και κρύβει με την πάροδο του χρόνου όλο και μεγαλύτερους κινδύνους, για παράδειγμα σε ότι αφορά την χρηματοοικονομική σταθερότητα». Ε λοιπόν να η λύση : φθηνή και υποτιμημένη εργασία των μεταναστών για την πολυπόθητη χρηματοοικονομική σταθερότητα.

Φήμες κυκλοφορούν ότι ο για 24 ώρες υφυπουργός μεταφορών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ονόματι Δημήτρης Καμμένος που εκλέχτηκε με τους ψεκασμένους (ΑΝ.ΕΛ.) είναι ακροδεξιός, ομοφοβικός, σεξιστής και αντισημίτης. Εμείς δεν πιστεύουμε τέτοια πράγματα και έχουμε εμπιστοσύνη στην δεύτερη φορά αριστερά κυβέρνηση ότι θα τσακίσει τον φασισμό με εθνική ενότητα και ομοψυχία και απορούμε γιατί τελικά αποπέμφθηκε.

Την Παρασκευή 4/9/2015 ξέσπασε φωτιά στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο στο Δαφνί και 3 έγκλειστοι άνθρωποι σκοτώθηκαν δεμένοι στα κρεβάτια τους για μήνες, κλειδωμένοι στα δωμάτιά τους, μόνοι. Αποστερημένοι από τη θεμελιώδη για την επιβίωση συνθήκη της ατομικής τους αυτονομίας, με τη σφραγίδα του κράτους και των θεσμών του, με τη βούλα της επιστήμης και με την ηθική νομιμοποίηση της κοινωνίας αυτοί οι 3 ήταν "επικίνδυνοι" αφού το ζήτημα της δημόσιας υγείας είναι στην πραγματικότητα για το κράτος ζήτημα δημόσιας τάξης. Γιατί το πραγματικό του πρόβλημα είναι οι από τα κάτω ταξικά προσδιορισμένοι.

Ποινική δίωξη άσκησε η Εισαγγελία Ιωαννίνων στον πρώην βουλευτή Χανίων της Νέας Δημοκρατίας Χρήστο Μαρκογιαννάκη, για την εμπλοκή του στην υπόθεση του θανάτου του 20χρονου σπουδαστή Βαγγέλη Γιακουμάκη, με την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας σε παράβαση καθήκοντος. Θυμίζουμε έτσι για την ιστορία ότι ο Χ. Μαρκογιαννάκης το 07/2009 ως υπουργός δημόσιας τάξης, είχε ιδρύσει την ομάδα "ΔΕΛΤΑ" των ούγκανων μηχανόβιων και είχε επισκεφθεί την διαβόητη ρατσιστική επιτροπή κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα λίγο πριν την επίθεση των φασιστών στην Villa Amalias…

ΓΚΑΦΡΑ...ΓΚΑΦΡΑ...και πάλι ΓΚΑΦΡΑ!!!

«Πλούτισαν τα νησιά από τους πρόσφυγες» τόνισε χαρακτηριστικά η κ. Χριστοδουλοπούλου πρώην αναπληρωτής υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής. «Οι Σύροι που έχουν χρήματα μένουν σε ξενοδοχεία, ψωνίζουν από τα μαγαζιά, κάνουν τζίρο απίστευτο, έχουν φτάσει στο σημείο μέχρι και να τους ζητούν λεφτά για να τους φορτίσουν τα κινητά τους». Και εμείς που νομίζαμε ότι η ‘‘φιλοξενία’’ των ντόπιων παρέχεται αφιλοκερδώς σαν το νεράκι των 5 ευρώ…

Όπως έχουμε ξαναπεί και στο παρελθόν σχεδόν το μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας αντιμετωπίζει τους μετανάστες/τριες ως ένα πρόβλημα. Ένα πρόβλημα το οποίο χρήζει διαχείρισης και το οποίο με τη κατάλληλη στρατηγική αντιμετώπισής του από το κράτος, μπορεί να επιφέρει ποικίλα οφέλη για αρκετές κοινωνικές ομάδες τούτης εδώ της χώρας.

Το τελευταίο καιρό οι μεταναστευτικές ροές αυξήθηκαν σε ένα βαθμό από την γειτονική Τουρκία προς την Ελλάδα, λόγω διαφόρων συνθηκών που δεν θα αποτελέσουν αντικείμενο ανάλυσης στο συγκεκριμένο κείμενο, και χιλιάδες μετανάστες κατέφθασαν στα παράλια των νησιών της Ελλάδας προερχόμενοι από διάφορες χώρες , κυρίως της Μέσης Ανατολής και της Ασίας. Οι μετανάστες και οι μετανάστριες λοιπόν κατέφθασαν στα “φιλόξενα” νησιά του Αιγαίου και η “φιλοξενία” των ντόπιων ήταν άμεση και πολύ καλά οργανωμένη.

Ας δούμε για παράδειγμα, τι ακριβώς διαδραματίστηκε το φετινό καλοκαίρι στα ελληνικά νησιά του ανατολικού Αιγαίου και συγκεκριμένα στη Μυτιλήνη και στη Κω. Δωμάτια διαμονής που για τους ντόπιους αξίζουν 20ευρώ, στους μετανάστες προσφέρονταν για 50-60 ευρώ. Υποτιθέμενοι “άνθρωποι διαφόρων ΜΚΟ” αναλαμβάνουν την ανταλλαγή δολαρίων σε ευρώ σε τιμές πολύ υψηλότερες από τις νόμιμες. Ταρίφες που χρεώνουν 80-100 ευρώ το κεφάλι στιβάζοντας 5-6 μετανάστες μέσα στο αμάξι για να τους μεταφέρουν στο κέντρο της πόλης λίγα χιλιόμετρα παρακάτω. Ταξιδιωτικά γραφεία που πουλούν ακτοπλοϊκά εισιτήρια (πολλές φορές και πλαστά) σε ακριβότερες τιμές σε σχέση με την τιμή πώλησης στους ντόπιους. Πλιατσικολόγους που περίμεναν πως και πως στις ακτές των παραλιών τα φουσκωτά ,που μετέφεραν μετανάστες, με στόχο την κλοπή διαφόρων εξαρτημάτων τους και επιστροφή τους σε μαγαζιά της Τουρκίας που “όλως τυχαίως” πουλούσαν τα σωσίβια με το τσουβάλι. Ντόπιοι επιχειρηματίες που ζητούν 20 ευρώ για τη φόρτωση κινητού και που προσφέρουν διάφορα προϊόντα πρώτης ανάγκης όπως νερό, γάλα και ψωμί σε εξωφρενικές τιμές[1].

Οι παραπάνω μαφιόζικες πρακτικές, όσον αφορά την οικονομική εκμετάλλευση των μεταναστών, δεν είναι μεμονωμένες πρακτικές ορισμένων “κακών” ανθρώπων αλλά είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την κρατική στρατηγική που επιφυλάσσει το ελληνικό

κράτος για τους μετανάστες.

Εκτός από τους ντόπιους λοιπόν, "φιλοξενία" έπρεπε να δείξουν και διάφοροι μηχανισμοί του ίδιου του κράτους και του παρακράτους. Έχουμε και λέμε λοιπόν. Η ολοένα και αυξανόμενη αναβάθμιση των εξουσιών του λιμενικού για τη διαχείριση των μεταναστών οδήγησε σε συμβάντα όπου μασκοφόροι έλληνες λιμενικοί δέρνουν και παράλληλα κλέβουν μετανάστες, πριν καν φτάσουν σε ελληνικά νησιά[2]. Ντόπιοι φασίστες να πετάνε μολότοφ αλλά και να εξαπολύουν μικρής έκτασης πογκρόμ απέναντι σε μετανάστες[3]. Δυνάμεις καταστολής του νησιού να εξαπολύουν καθημερινές βίαιες επιθέσεις σε μετανάστες που διέμεναν μέσα σε άθλιες συνθήκες στο λιμάνι και σε πάρκα της περιοχής. Ντόπιους ελληναράδες μαφιόζους και μη, να συμμετέχουν σε επιτροπές κατοίκων (διοργανωμένες από τον ίδιο το Δήμο) και ως "αγανακτισμένοι κάτοικοι" να προχωρούν σε επιθέσεις απέναντι σε μετανάστες. Οι κραυγές των ΜΜΕ περί πτώσης του τουρισμού λόγω των "επικίνδυνων" και "απολίτιστων" μεταναστών σε νησιά όπως η Κω (που παρεμπιπτόντως φημίζεται για την τεράστια τουριστική της βιομηχανία αλλά και το μαφιόζικο κύκλωμα της), και παράλληλα ο στρατός να εκτελεί ασκήσεις στην Κω για την "καταστολή πλήθους εντός πόλεων"[4].

Οι παραπάνω διαδικασίες δεν αποτελούν την εξαίρεση του φετινού καλοκαιριού αλλά τον κανόνα που επικρατεί στα διάφορα νησιά του Αιγαίου. Το κράτος και οι μπατσοστρατιωτικοί του μηχανισμοί,οι ντόπιες μαφίες και τα αφεντικά, οι τοπικές δημοτικές αρχές και οι "αγανακτισμένοι πολίτες" τους, λειτουργούν όλοι μαζί ως ένα σύνολο και ξέρουν πολύ καλά ότι η διαχείριση των μεταναστών που καταφθάνουν στη "γη" τους, πρέπει να είναι καλά οργανωμένη, να έχει

συνέχεια αλλά και να ανασχηματίζεται προς το συμφέρον τους ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν. Ένα μέρος της μεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους, εκτός από τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις κατά τόπου Μανωλάδες της ελληνικής επαρχίας, αποτελεί και η ακραία οικονομική εκμετάλλευση των μεταναστών αλλά και η πλήρης υποτίμησή τους σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς τους που πολλές φορές φτάνει στο σημείο της εξόντωσης.

Το φετινό καλοκαίρι είναι διδακτικό. Διδακτικό γιατί δείχνει σε όλους εμάς που αντιλαμβανόμαστε τους μετανάστες εργάτες ως το πιο υποτιμημένο κομμάτι της τάξης μας, να δούμε στα μάτια όλων αυτών που αύξησαν τα πλούτη τους σε βάρος των μεταναστών/τριών, έναν εχθρό. Έναν εχθρό που μας γεμίζει μέρα με τη μέρα όλο και περισσότερο μίσος απέναντί του. Για αυτό λοιπόν...

ΜΙΣΟΣ ΤΑΞΙΚΟ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ.

σημειώσεις:

[1]http://www.tovima.gr/society/article/?aid=731168

[2]http://www.topontiki.gr/article/142002/dailymailoipeiratestoy-aigaioyellineslimenikoilis teyoynkaipnigoyn-prosfyges#.VfAjLF1ShnI.facebook

[3]http://www.kathimerini.gr/829842/article/epikairothta/ellada/mytilhnhsynelhf8hsananhliko ipoyeri3anmolotofsemetanastes

[4]http://diktiospartakos.blogspot.gr/2015/09/blogpost_506.html

ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΕΙΑ ΚΑΛΟΓΡΕΖΑΣ : ΣΤΗΝ ΚΑΡΒΟΥΝΟΣΚΟΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τα λιγνιτωρυχεία Καλογρέζας και Νέου Ηρακλείου λειτούργησαν από το 1939 έως το 1958 σε μια έκταση ανάμεσα στα όρια των παραπάνω περιοχών γύρω από την λεωφόρο Κύμης, παραχωρημένη στους Κ.Αλαβάνο και Κ.Σανταμούρη. Οι πρώτες γεωτρήσεις έγιναν από τους εφοπλιστές Μίχαλο-Μιχαληνό και Κιουζέ Πεζά που αρχικά μίσθωσαν το ορυχείο με τον καλύτερο λιγνίτη στην χώρα λόγω της υψηλής θερμαντικής του δύναμης και, για την κίνηση των καραβιών τους. Το κάρβουνο εξορυσσόταν σε βάθος έως και 200 μέτρα κάτω από την γη με την σκληρή και επικίνδυνη εργασία μέχρι και 1800 εργατών στα χρόνια της κατοχής. Η πώλησή του γινόταν προς την Ηλεκτρική Εταιρεία Κερατσινίου, την Εταιρεία Γκαζιού αλλά και σε άλλα εργοστάσια.

Οι ανθρακωρύχοι προέρχονταν κυρίως από την Κύμη Ευβοίας, οι φημισμένοι από τον 19ο αιώνα Κουμιώτες που δούλευαν για λογαριασμό των Βαυαρών και, φυσικά, πλαισιώνονταν από άλλους Καλογρεζιανούς, πρόσφυγες από την Μικρά Ασία. Μαζί με τους άνδρες μποσκαδόρους, μιναδόρους, μπαζαδόρους, κοτσαδόρους και μεταφορείς, χαρακτηριστικές ειδικότητες της τεχνικής σύνθεσης του συγκεκριμένου κομματιού της εργατικής τάξης, δούλευαν και γυναίκες στην διαλογή. Οι άνδρες χαροπάλευαν καθημερινά σε μια δουλειά που παλιότερα εκτελούσαν σκλάβοι μέσα στις στοές με υψηλή θερμοκρασία, ελάχιστο φωτισμό από ασετυλίνη και πολλά απρόοπτα. Οι λιγοστές γυναίκες υπέφεραν στην επιφάνεια είτε με αφόρητη ζέστη είτε με κρύο. Συχνά ήταν τα εργατικά ατυχήματα, κάποτε θανατηφόρα από καθιζήσεις, πλημμύρες και ανάφλεξη μεθανίου. Οι ασθένειες άπειρες με χαρακτηριστικότερες την ανθράκωση, την μαύρη ασθένεια των πνευμόνων αλλά και τους ρευματισμούς από το τσαλαβούτημα στα νερά. Τα μεροκάματα ήταν πάντα υποτιμημένα, σταθερά πολύ μικρότερα από την τιμή πώλησης του λιγνίτη. Στην κατοχή το μεροκάματο ήταν 60 δράμια του συσσιτίου που γινόταν και πηγή κέρδους για τους ντόπιος εργοδότες-μαυραγορίτες. Τα μέσα προστασίας ποτέ δεν επαρκούσαν παρά μόνο για τους επιστάτες που είχαν και την πολυτέλεια διαλείμματος για πραγματικές ανάσες ζωής.

Το κράτος είχε πάντοτε σχέδιο για τον λιγνίτη, μεταπολεμικά επέβαλε ένα ποσοστό κατανάλωσης στις βιομηχανίες και χορηγούσε δάνεια στ’ αφεντικά αρχικά από την Κεντρική Επιτροπή Δανείων (ΚΕΔ) βάσει του σχεδίου Μάρσαλ και, αργότερα από την Κτηματική Τράπεζα. Έτσι τα λιγνιτωρυχεία Καλογρέζας έγιναν τα πλέον μηχανοποιημένα της χώρας

ενώ από το 1942 συνδέθηκαν με την σιδηροδρομική γραμμή Αθηνών-Λαυρίου για την μεταφορά της παραγωγής. Η κρατική παρέμβαση γινόταν, βέβαια, και στις εργασιακές σχέσεις είτε με νόμους που μηδένιζαν τις αποζημιώσεις και επέβαλαν την εκ περιτροπής εργασία (Ν.2961 του υπουργού εργασίας Γονή Ελευθερίου) είτε με άγρια καταστολή των απεργιών (χαρακτηριστικότερη η απεργία πριν το μπλόκο της Καλογρέζας). Εξάλλου, ξύλο και απειλές είχαν δεχθεί εκπρόσωποι των ανθρακωρύχων από ντόπιο υπουργό εργασίας σε διαμαρτυρία τους γύρω στο 1942. Από την άλλη, οι απεργίες ήταν πολλές και μαχητικές. Το 1943 διεκδίκησαν καλύτερες συνθήκες εργασίας και μεγαλύτερες μερίδες συσσιτίου και μετά την αποχώρηση των Γερμανών, επιχείρησαν να λειτουργήσουν μόνοι τους το ανθρακωρυχείο. Το 1946 λόγω αργιών και απεργιών το ορυχείο λειτούργησε 240 από τις 360 ημέρες με αιτήματα για αύξηση του ημερομισθίου. Το Νοέμβρη του 1953, 325 απεργοί έκαναν απεργία επί 40 μέρες ζητώντας αύξηση 50% και η εργοδοσία απάντησε με απολύσεις τρομοκράτησης. Τον Μάη του 1957 η αρχική λευκή απεργία γρήγορα μετατράπηκε σε γενική και, τελικά σε απεργία πείνας 170 εργατών που κλείστηκαν για μέρες μέσα στις στοές σε βάθος 150 μέτρων, λαμβάνοντας στο τέλος τα δεδουλευμένα τους. Στα τελευταία χρόνια της λειτουργίας της επιχείρησης πολλοί Καλογρεζιανοί μετανάστευσαν σε ανθρακωρυχεία του Βελγίου και, μάλιστα το 1956 6 από αυτούς έχασαν την ζωή τους σε πολύνεκρο εργατικό ατύχημα.

Τα λιγνιτωρυχεία Καλογρέζας και Νέου Ηρακλείου σταμάτησαν να λειτουργούν το 1958 και κηρύχτηκε πτώχευση το 1961. Από τότε έπαυσαν οι καθημερινές διαδρομές των ανθρακωρύχων από την οδό Βυζαντίου, τότε που κάθε πρωί χωρίζονταν από τις γυναίκες τους οι οποίες τράβαγαν για την κλωστοϋφαντουργία του Μουταλάσκη. Αυτές ήταν οι διαδρομές επιβίωσης των τότε υποτιμημένων ντόπιων και βιομηχανικών εργατών, πολεμώντας για την αναπαραγωγή της εργατικής τους δύναμης.

(Στοιχεία από το βιβλίο “ΒΑΡΔΑ ΒΟΥΛΙΑΜΕΝΤΟ” του Κώστα Χαλέμου)

φωτό: Λιγνιτωρυχεία Καλογρέζας

-But I know nothing about methane.
-You can shovel shit can't you?

Mad Max Beyond Thunderdome

Πριν περίπου τέσσερα χρόνια τον Μάρτιο του 2011 ένας σεισμός με επίκεντρο θαλάσσια περιοχή στον ειρηνικό δημιούργησε ένα τσουνάμι το οποίο έσκασε στις ακτές τις Ιαπωνίας. Η Ιαπωνία ως γνωστόν έχει διάφορα εργοστάσια πυρηνικής ενέργειας και αυτό της φουκουσίμας χτυπήθηκε από το τσουνάμι. Ενώ το ιαπωνικό κράτος μιλούσε για συναντήσεις υδρογόνου και οξυγόνου γιατί οι επικοινωνιολόγοι δεν θέλανε να πούμε ότι κάτι έκανε μπουμ εμείς βλέπαμε εικόνες με καπνούς και διάφορους ειδικούς στην τηλεόραση να μας λένε πως δεν τρέχει μια η κατάσταση είναι υπό έλεγχο και εν πάσει περιπτώσει η Ιαπωνία βρίσκεται στην άλλη άκρη της γης.

Και εκεί που όλοι νομίζαμε πως στην μακρινή ιαπωνία είχαν ένα ατύχημα αλλά οι άνθρωποι είναι εξελιγμένοι (αφού έχουν πυρηνικά εργοστάσια!) και θα στείλουν τίποτα ρομπότ να καθαρίσουν τη ζημιά είδαμε τύπους με προστατευτικές στολές να δουλεύουν στα συντρίμμια του πυρηνικού εργοστάσιου. Στην πλειοψηφία τους ήταν ανειδίκευτοι εργάτες που εργάζονταν περιστασιακά- όπως συμβαίνει χρόνιαστην πυρηνική βιομηχανία κάνοντας τις πιο επικίνδυνες δουλειές. Η μπανάλ εθνική φαντασία τους ανακήρυξε πυρηνικούς σαμουράι[1] και έτσι οι εργάτες μεταμορφώθηκαν σε πατριώτες γιαπωνέζους που θυσιάζονται για το γενικό καλό.

Παράλληλα το ιαπωνικό κράτος κήρυξε την περιοχή σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και εκκένωσε τον πληθυσμό ενώ ξεκίνησε μια τεράστια επιχείρηση εκκαθάρισης της ευρύτερης περιοχής από τη ραδιενέργεια. Η επιχείρηση αυτή διαρκεί μέχρι σήμερα και απασχολεί 50.000 εργάτες. Επειδή κανείς δεν ψήνεται να δουλέψει σε ραδιενεργό περιβάλλον μετρώντας χρόνους ημιζωής η ιαπωνική μαφία ανέλαβε την δουλειά να μαζέψει αστέγους, ανθρώπους με χρέη, και άνεργους. Τα –κρατικά- λεφτά για την ανοικοδόμηση μεταφέρονται σε υπεργολάβους οι οποίοι μέσα από συστήματα ανάθεσης φτάνουν σε γραφεία υπενοικίασης εργαζομένων τα οποία διαχειρίζεται η μαφία[2]. Μάλλον για λόγους που σχετίζονται με την κατάσταση εθνικής ομοψυχίας, διάφορες νομοθεσίες που ορίζουν την αγορά εργασίας στον κατασκευαστικό κλάδο της ιαπωνίας δεν ισχύουν για την περιοχή της φουκουσίμας και έτσι, κάθε φορά που γίνεται μια καταγγελία για τις συνθήκες εργασίας οι κρατικοί θεσμοί μπορούν να πέφτουν ανέμελα από τα σύννεφα[3].

Δηλαδή το ιαπωνικό κράτος ορίζει μια περιοχή ως επικίνδυνη την εκκενώνει και μετά φέρνει τον πάτο της ιαπωνικής κοινωνίας να δουλέψει εκεί. Επειδή η δουλειά δεν μπορεί να γίνει νόμιμα αναλαμβάνει η μαφία.

οι πυρηνικοί σαμουράι

Και γιατί εμείς κουβαλιόμαστε μέχρι την ιαπωνία; Γιατί αν βγάλετε το πυρηνικό εργοστάσιο τα υπόλοιπα μπορεί να μην φαντάζουν τόσο μακρινά. Μια βιομηχανία εθνικής σημασίας, με κρατικές πλάτες συνεργάζεται με μαφιόζους που διαχειρίζονται την εργασία και στο βάθος κάποιοι φτυαρίζουν ραδιενεργά σκατά. Επειδή λοιπόν πολύ κουβέντα γίνεται τελευταία για παραγωγική ανασυγκρότηση και εθνική ανάπτυξη, δεν είναι μόνο που αριστεροί και δεξιοί κρατιστές μιλάνε όλο και περισσότερο την ίδια γλώσσα, είναι που θέλουν να μας πουν να δουλεύουμε περισσότερο και να πληρωνόμαστε λιγότερο τώρα που η χώρα περνάει δύσκολα και για τα επόμενα εκατό χρόνια. Φανταστείτε να είχαμε και πυρηνική βιομηχανία.

σημειώσεις:
[1]http://www.theguardian.com/world/2011/mar/21/nuclear-samurai-fukushima-japan-reactor
[2]http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/japan/japan-earthquake-and-tsunami-in/9084151/How-the-Yakuza-went-nuclear.html
[3]http://www.reuters.com/article/2013/12/30/us-fukushima-workers-idUSBRE9BT00520131230

Ποτάμι τα δάκρυα για νεκρά τρίχρονα που
ξεβράζονται στις μεσογειακές ακτές.

Ο άνθρωπος μέσα μας σοκαρίστηκε
και ντύθηκε με ιερή οργή.

Ο άνθρωπος μέσα μας αγανάκτησε.

Αλίμονο για τα υπόλοιπα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα
του καπιταλιστικού θηρίου που στο όνομα του
κονιορτοποιούνται ολόκληροι πληθυσμοί,

για τους αόρατους σκλάβους που δεν πεθαίνουν από πνιγμό αλλά από μαχαίρι, από σφαίρα, από πείνα, από εξάντληση,

για τις αυτοκτονίες όσων - ω, από κάποια άτυχη συγκυρία
σίγουρα - διαμένουν σε αποθήκες ανθρώπινων ψυχών.

Κανείς άνθρωπος δε θα κλάψει για αυτούς,
μόνο όσοι τους στοιχειώνει ένα μίσος ταξικό
και αυτοί οι άνθρωποι δε ξοδεύουν δάκρυα.

Φωτό από την πορεία που έγινε στην γειτονιά μας τον Μάιο με αφορμή τις ρατσιστικές επιθέσεις εναντίον πακιστανών εργατών. Γιατί όσο αφήνουμε απροστάτευτο το πιο αδύναμο κομμάτι μας ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και τους φασίστες, τόσο όλοι μαζί θα κατρακυλάμε στην βαρβαρότητα. Δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες, ούτε να παρακολουθούμε τα γεγονότα φοβισμένοι και αμήχανοι. Γιατί αυτοί που τώρα με θράσος σηκώνουν το χέρι εναντίον των μεταναστών εργατών, το ξέρουμε καλά, είναι οι ίδιοι που θα σηκώσουν το χέρι εναντίον των ανέργων, των άστεγων και οποιουδήποτε τους φαίνεται αδύναμος. Όπως επίσης ξέρουμε και ότι χρειάζεται να δώσουμε μια μάχη δύσκολη αλλά απαραίτητη. Γιατί αυτή είναι μια μάχη επιβίωσης διανοητικής, συναισθηματικής, ακόμη και βιολογικής, για όλους τους εργάτες αυτής της χώρας, ντόπιους και μετανάστες.

7ο τεύχος antifa xalandri

αφίσα που κολλήθηκε από το antifa kallithea

Για επικοινωνία: antifan.ionias@espiv.net
https://antifaneasiwnias.wordpress.com/
antifa neas ionias